

I

(Legislatívne akty)

NARIADENIA

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2015/1843

zo 6. októbra 2015,

ktorým sa stanovujú postupy Únie v oblasti spoločnej obchodnej politiky s cieľom zaistenia uplatňovania práv Únie podľa pravidiel medzinárodného obchodu, najmä tých, ktoré boli vytvorené pod záštitou Svetovej obchodnej organizácie

(kodifikované znenie)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 207 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Nariadenie Rady (ES) č. 3286/94 ⁽³⁾ bolo opakovane podstatným spôsobom zmenené ⁽⁴⁾. V záujme jasnosti a prehľadnosti by sa malo uvedené nariadenie kodifikovať.
- (2) Je nevyhnutné, aby bola spoločná obchodná politika založená na jednotných zásadách, najmä čo sa týka ochrany obchodu.
- (3) Zdá sa byť potrebné stanoviť postupy Únie na zaistenie efektívneho uplatňovania práv Únie podľa medzinárodných obchodných pravidiel.
- (4) Medzinárodné obchodné pravidlá sú hlavne pravidlá vytvorené pod záštitou Svetovej obchodnej organizácie (ďalej len „WTO“ – World Trade Organization) a formulované v dodatkoch k Dohode o WTO, ale môžu tiež zahŕňať pravidlá, ktoré sú stanovené v akejkoľvek inej dohode, ktorej je Únia zmluvnou stranou, a ktoré sú aplikovateľné pre obchod medzi Úniou a tretími krajinami. Je vhodné poskytnúť jasnú predstavu o typoch dohôd, ktorých sa týka termín „medzinárodné obchodné pravidlá“.

⁽¹⁾ Stanovisko z 10. decembra 2014 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 7. júla 2015 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 18. septembra 2015.

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 3286/94 z 22. decembra 1994 stanovujúce postupy spoločenstva v oblasti spoločnej obchodnej politiky s cieľom zaistiť uplatňovanie práv Spoločenstva podľa pravidiel medzinárodného obchodu, najmä tých, ktoré boli vytvorené pod záštitou Svetovej obchodnej organizácie (Ú. v. ES L 349, 31.12.1994, s. 71).

⁽⁴⁾ Pozri prílohu I.

- (5) Postupy Únie na zaistenie efektívneho uplatňovania práv Únie podľa medzinárodných obchodných pravidiel by mali byť založené na právnom mechanizme podľa právneho systému Únie, ktorý je úplne prehľadný a zaisťuje, aby rozhodnutie uplatňovať práva Únie podľa pravidiel medzinárodného obchodu bolo uskutočňované na základe presných informácií zakladajúcich sa na faktoch a na základe právnej analýzy.
- (6) Takýto mechanizmus by sa mal zamerať na poskytnutie prostriedkov vo forme postupov, ktoré vyžadujú, aby inštitúcie Únie reagovali na prekážky v obchode, ktoré zavádzajú a udržiavajú tretie krajiny, ktoré spôsobujú škody alebo iné nepriaznivé účinky na obchod, za predpokladu, že existuje právo konať vo vzťahu k takýmto prekážkam podľa uplatniteľných medzinárodných obchodných pravidiel.
- (7) Právo členských štátov uchýľovať sa k takémuto mechanizmu by nemalo ohroziť možnosť členských štátov vyzdvihnúť tie isté alebo podobné otázky prostredníctvom iných existujúcich postupov Únie, a najmä vo výbore vytvorenom podľa článku 207 ods. 3 zmluvy.
- (8) Mala by sa venovať pozornosť inštitucionálnej úlohe výboru vytvoreného podľa článku 207 ods. 3 zmluvy pri formulovaní stanovísk pre inštitúcie Únie vo všetkých otázkach obchodnej politiky. Uvedený výbor by preto mal byť informovaný o vývoji jednotlivých prípadov, aby mohol vziať do úvahy ich širšie politické súvislosti.
- (9) Je vhodné požadovať, aby Únia konala v súlade so svojimi medzinárodnými záväzkami, a ak takéto záväzky vyplývajú zo zmlúv, aby zachovávala rovnováhu práv a povinností, ktorú majú tieto zmluvy stanoviť.
- (10) Je tiež vhodné stanoviť, že akékoľvek opatrenia prijaté podľa príslušných konaní majú byť tiež v súlade s medzinárodnými záväzkami Únie, rovnako ako majú byť objektívne voči ostatným opatreniam v prípadoch, na ktoré sa toto nariadenie nevzťahuje, ktoré môžu byť prijaté priamo podľa článku 207 zmluvy.
- (11) Mali by sa tiež stanoviť pravidlá konania, ktoré sa majú dodržiavať počas postupu preskúmania stanoveného týmto nariadením, najmä pokiaľ ide o práva a povinnosti orgánov Únie a zainteresovaných zmluvných strán a podmienky, za akých môžu mať zainteresované zmluvné strany prístup k informáciám a môžu požadovať, aby boli informované o podstatných skutočnostiach a zámeroch vyplývajúcich z postupu preskúmania.
- (12) Únia musí mať pri konaní podľa tohto nariadenia na mysli potrebu rýchleho a efektívneho zásahu prostredníctvom aplikovania rozhodovacích konaní stanovených v tomto nariadení.
- (13) Komisii pripadá povinnosť konať, pokiaľ ide o prekážky obchodu, ktoré zaviedli a udržiavajú tretie krajiny v rámci medzinárodných práv a povinností Únie, len vtedy, ak záujem Únie vyžaduje zásah. Pri hodnotení týchto záujmov by Komisia mala venovať náležitú pozornosť názorom všetkých zainteresovaných strán na rokovaní.
- (14) Vykonávanie postupov preskúmania stanovených v tomto nariadení si vyžaduje jednotné podmienky prijímania rozhodnutí o vykonaní postupov preskúmania a opatrení vyplývajúcich z takéhoto postupu. Tieto opatrenia by sa mali prijímať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (15) Konzultačný postup by sa mal uplatňovať na pozastavenie prebiehajúcich preskúmaní vzhľadom na účinky takýchto opatrení a ich logickú postupnosť vo vzťahu k prijatiu opatrení.
- (16) Európsky parlament a Rada by mali byť neustále informovaní o vývoji, ktorý súvisí s týmto nariadením, aby mohli posúdiť jeho širšie politické dôsledky.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (17) Okrem toho, pokiaľ sa dohoda s treťou krajinou zdá byť najvhodnejším prostriedkom na riešenie sporu vyplývajúceho z prekážky v obchode, rokovania na tento účel by sa mali viesť v súlade s postupom stanoveným v článku 207 zmluvy,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Predmet úpravy

Toto nariadenie stanovuje postupy Únie v oblasti spoločnej obchodnej politiky s cieľom zaistiť uplatňovanie práv Únie podľa medzinárodných obchodných pravidiel, najmä tých, ktoré boli vytvorené pod záštitou Svetovej obchodnej organizácie („WTO“), ktoré sa v súlade s existujúcimi medzinárodnými záväzkami a postupmi zameriavajú na:

- a) reagovanie na prekážky v obchode, ktoré majú vplyv na trh Únie s cieľom odstrániť škodu, ktorá z nich vyplýva;
- b) reagovanie na prekážky v obchode, ktoré majú vplyv na trh tretej krajiny s cieľom odstrániť nepriaznivé účinky na obchod, ktoré z nich vyplývajú.

Postupy uvedené v prvom odseku sa uplatnia najmä na začatie a následné vedenie a ukončenie konaní na riešenie medzinárodných sporov v oblasti spoločnej obchodnej politiky.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

1. Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:
 - a) „prekážky v obchode“ sú akékoľvek obchodné postupy prijaté alebo udržiavané treťou krajinou, proti ktorým pravidlá medzinárodného obchodu stanovujú právo konať; takéto právo konať existuje, ak medzinárodné obchodné pravidlá buď úplne zakazujú takéto postupy, alebo poskytujú inej strane postihnutej takýmito postupmi právo domáhať sa zrušenia účinku predmetných postupov;
 - b) „práva Únie“ sú práva medzinárodného obchodu, ktoré Únia môže použiť podľa pravidiel medzinárodného obchodu; v tejto súvislosti „medzinárodnými obchodnými pravidlami“ sú hlavne tie, ktoré sú vytvorené pod záštitou WTO a formulované v prílohách k dohode o WTO, ale môžu to byť tiež pravidlá, ktoré sú uvedené v akejkoľvek inej zmluve, ktorej zmluvnou stranou je Únia a ktorá upravuje pravidlá aplikovateľné na obchod medzi Úniou a tretími krajinami;
 - c) „škoda“ je akákoľvek materiálna škoda, ktorú prekážka v obchode spôsobuje alebo hrozí spôsobiť priemyslu Únie na trhu Únie, pokiaľ ide o produkt alebo službu;
 - d) „nepriaznivé účinky na obchod“ sú nepriaznivé účinky, ktoré prekážka v obchode spôsobuje alebo hrozí spôsobiť, pokiaľ ide o produkt alebo služby, podnikom Únie na trhu tretej krajiny a ktoré majú materiálny dosah na hospodárstvo Únie alebo regiónu Únie alebo na odvetvie hospodárskej činnosti v Únii; skutočnosť, že sťažovateľ trpí takýmito nepriaznivými účinkami, sa nepovažuje sama osebe za postačujúcu na to, aby inštitúcie Únie začali akýkoľvek postup;
 - e) „priemysel Únie“ sú:
 - i) všetci výrobcovia Únie alebo poskytovatelia:
 - produktov alebo služieb rovnakých alebo podobných produktu alebo službe, ktoré podliehajú prekážke v obchode,
 - produktov alebo služieb konkurujúcich priamo s týmto produktom alebo službou

alebo

- ktorí sú spotrebitelia alebo spracovatelia produktu alebo spotrebitelia alebo užívatelia služieb, ktoré podliehajú prekážke v obchode,

alebo

- ii) všetci tí výrobcovia alebo poskytovatelia služieb, ktorých spojený výstup predstavuje podstatnú časť celkovej produkcie príslušných výrobkov alebo služieb Únie, avšak:
 - keď výrobcovia alebo poskytovatelia služieb sú vo vzťahu s vývozcami alebo dovozcami alebo sú samotní dovozcovia produktu alebo služieb, o ktorých sa tvrdí, že podliehajú prekážkam v obchode, možno pod pojmom „priemysel Únie“ rozumieť ostatnú časť výrobcov alebo poskytovateľov služieb,
 - za osobitných okolností sa môžu výrobcovia alebo poskytovatelia služieb v rámci regiónu Únie považovať za priemysel Únie, ak ich spoločný výstup predstavuje podstatnú časť daných produktov alebo služieb v členskom štáte alebo členských štátoch, v rámci ktorých sa nachádza región, za predpokladu, že sa v takomto členskom štáte alebo členských štátoch sústreďuje účinok prekážky v obchode;
- f) „podnik Únie“ je spoločnosť alebo firma vytvorená v súlade so zákonom členského štátu, ktorá má svoje zaregistrované sídlo, centrálnu správu alebo hlavné miesto činnosti v rámci Únie, ktorá sa priamo podieľa na produkcii tovarov alebo poskytovaní služieb, ktoré sú predmetom prekážky v obchode;
- g) „služby“ sú tie služby, vo vzťahu ku ktorým môže Únia uzatvárať medzinárodné dohody na základe článku 207 zmluvy.

2. Na účely tohto nariadenia nie je pojmom „poskytovatelia služieb“ v súvislosti s pojmom „priemysel Únie“ ani s pojmom „podnik Únie“ dotknutá neobchodná povaha, akú môže mať poskytovanie akejkoľvek osobitnej služby podľa právnych predpisov členského štátu.

Článok 3

Sťažnosť v mene priemyslu Únie

1. Akákoľvek fyzická osoba alebo právnická osoba alebo akékoľvek združenie bez právnej subjektivity konajúca(-e) v mene priemyslu Únie, ktorá(-é) sa domnieva, že utrpela(-o) škodu v dôsledku prekážok v obchode, ktoré majú vplyv na trh Únie, môže podať písomnú sťažnosť.
2. Sťažnosť musí obsahovať dostatočný dôkaz o existencii prekážok v obchode a z nich vyplývajúcej škody. Dôkaz o škode sa musí prípadne poskytnúť na základe ilustratívneho zoznamu faktorov stanovených v článku 11.

Článok 4

Sťažnosť v mene podnikov Únie

1. Akýkoľvek podnik Únie alebo akékoľvek združenie s právnou subjektivitou či bez nej, pokiaľ koná v mene jedného alebo viacerých podnikov Únie a domnieva sa, že tieto podniky Únie utrpeli nepriaznivými vplyvmi na obchod v dôsledku prekážok v obchode, ktoré majú vplyv na trh tretej krajiny, môže podať písomnú sťažnosť.
2. Sťažnosť musí obsahovať dostatočný dôkaz o existencii prekážok v obchode a nimi spôsobených nepriaznivých účinkoch na obchod. Dôkaz o nepriaznivých účinkoch na obchod sa musí prípadne poskytnúť na základe ilustratívneho zoznamu faktorov stanovených v článku 11.

Článok 5

Konanie o sťažnosti

1. Sťažnosť uvedená v článkoch 3 a 4 sa predloží Komisii, ktorá pošle jej kópiu členským štátom.

2. Sťažnosť sa môže stiahnuť, v takom prípade sa môže konanie ukončiť, pokiaľ by takéto ukončenie bolo v záujme Únie.

3. Ak sa stane zrejším, že sťažnosť neposkytuje dostatočný dôkaz oprávňujúci začať prešetrenie, informuje sa o tom zodpovedajúcim spôsobom sťažovateľ.

Komisia informuje členské štáty, ak sa rozhodne, že sťažnosť neposkytuje dostatočný dôkaz oprávňujúci začať prešetrenie.

4. Komisia prijme čo možno najskôr rozhodnutie o začatí postupu preskúmania Únie po tom, ako bola podaná akákoľvek sťažnosť v súlade s článkom 3 alebo 4.

Rozhodnutie sa prijme do 45 dní od podania sťažnosti. Túto lehotu možno na žiadosť alebo so súhlasom sťažovateľa prerušiť, aby sa umožnilo poskytnutie doplňujúcich informácií, ktoré by mohli byť potrebné pre celkové posúdenie opodstatnenosti sťažnosti.

Článok 6

Žiadosť členského štátu

1. Akýkoľvek členský štát môže požiadať Komisiu, aby začala postupy uvedené v článku 1.

2. Na podporu svojej žiadosti členský štát poskytne Komisii dostatočný dôkaz týkajúci sa prekážok v obchode a akýchkoľvek z nich vyplývajúcich účinkov. Ak existuje primeraný dôkaz o škode alebo nepriaznivých účinkoch na obchod, musí sa prípadne poskytnúť na základe ilustratívneho zoznamu faktorov stanovených v článku 11.

3. Komisia bez meškania informuje ostatné členské štáty o žiadosti.

4. Ak sa stane zrejším, že žiadosť neposkytuje dostatočný dôkaz oprávňujúci začať prešetrenie, je o tom členský štát informovaný zodpovedajúcim spôsobom.

Komisia informuje členské štáty, ak rozhodne, že žiadosť neposkytuje dostatočný dôkaz oprávňujúci začať prešetrenie.

5. Komisia prijme čo možno najskôr rozhodnutie o začatí postupu preskúmania Únie po tom, ako bola podaná akákoľvek žiadosť členských štátov v súlade s týmto článkom. Rozhodnutie sa prijme do 45 dní od podania žiadosti. Túto lehotu možno na žiadosť alebo so súhlasom žiadajúceho členského štátu predĺžiť, aby sa umožnilo poskytnutie doplňujúcich informácií, ktoré by mohli byť potrebné na celkové posúdenie opodstatnenosti žiadosti predloženej žiadajúcim členským štátom.

Článok 7

Postup výboru

1. Komisii pomáha Výbor pre obchodné prekážky (ďalej len „výbor“). Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 4 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

3. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 8

Informovanie Európskeho parlamentu a Rady

Komisia postúpi informácie poskytnuté podľa tohto nariadenia Európskemu parlamentu a Rade, aby im umožnila posúdiť akékoľvek širšie dôsledky pre spoločnú obchodnú politiku.

Článok 9

Postup preskúmania Únie

1. Ak je Komisii zrejmé, že existujú dostačujúce dôkazy oprávňujúce začať postup preskúmania a že je to potrebné v záujme Únie, Komisia:

- a) oznámi začatie postupu preskúmania v *Úradnom vestníku Európskej únie*; v oznámení sa uvádza výrobok alebo služba a dotknuté krajiny, zhrnú sa prijaté informácie a uvedie sa, že všetky relevantné informácie sa majú oznámiť Komisii; uvedie sa v ňom aj lehota, v ktorej zainteresované strany môžu požiadať, aby ich Komisia v súlade s odsekom 5 ústne vypočula;
- b) oficiálne informuje zástupcov krajiny alebo krajín, ktorých sa postup týka a s kým môžu v prípade potreby konzultovať;
- c) vedie preskúmanie na úrovni Únie, pričom koná v spolupráci s členskými štátmi.

Komisia informuje členské štáty, ak rozhodne, že sťažnosť neposkytuje dostatočný dôkaz na oprávnenie začať prešetrenie.

2. Ak je to potrebné, Komisia:

- a) vyhladá všetky informácie, ktoré považuje za potrebné, a pokúsi sa overiť si tieto informácie s dovozcami, obchodníkmi, sprostredkovateľmi, výrobcami, obchodnými spoločnosťami za predpokladu, že príslušné podniky alebo organizácie dajú na to súhlas;
- b) uskutoční preskúmania na území tretích krajín za predpokladu, že boli oficiálne informované vlády týchto krajín a nevzniesli v primeranej lehote žiadne námietky.

Komisii pri prešetrovaní pomáhajú úradníci členského štátu, na území ktorého sa kontroly vykonávajú, za predpokladu, že o to požiada príslušný členský štát.

3. Členské štáty predložia Komisii na požiadanie všetky informácie potrebné na preskúmanie v súlade s podrobnými úpravami stanovenými Komisiou.

4. Sťažovatelia a zainteresovaní vývozcovia a dovozcovia a predstavitelia príslušnej krajiny alebo krajín môžu:

- a) preskúmať všetky informácie, ktoré má Komisia k dispozícii, s výnimkou interných dokumentov na použitie Komisie a administratívy, za predpokladu, že sú relevantné pre ochranu ich záujmov a nie sú dôverné v zmysle článku 10 a že ich Komisia použila pri jej postupe preskúmania; zainteresované osoby predložia písomne Komisii odôvodnenú žiadosť s vyznačením požadovaných informácií;
- b) požiadať, aby boli informovaní o základných skutočnostiach a zámeroch vyplývajúcich z postupu preskúmania.

5. Komisia môže vypočúť zainteresované strany. Vypočuje ich, ak písomne požiadali o vypočutie v rámci lehoty stanovenej v oznámení uverejnenom v *Úradnom vestníku Európskej únie* a preukážu, že sú stranou, ktorá je na výsledku postupu priamo zainteresovaná.

6. Komisia poskytne na požiadanie priamo zainteresovaným stranám príležitosť stretnúť sa tak, aby mohli prezentovať protichodné názory a predložiť akýkoľvek argument vyvracajúci dôkaz. Pri poskytnutí tejto príležitosti Komisia berie do úvahy želania zúčastnených strán a potrebu zachovať dôvernosť. Žiadna zo strán nemá povinnosť zúčastniť sa na stretnutí a jej neúčast' nepoškodí prípad danej strany.

7. Ak sa informácie požadované Komisiou neposkytnú v primeranom čase alebo ak je prešetrovanie výrazne sťažené, môžu sa urobiť závery na základe dostupných údajov.
8. Ak Komisia ukončí preskúmanie, informuje o ňom výbor. Správa sa predloží do piatich mesiacov od oznámenia o začatí postupu, pokiaľ nie je komplikovanosť preskúmania taká, že Komisia predĺži obdobie na sedem mesiacov.

Článok 10

Dôvernosť

1. Informácie získané podľa tohto nariadenia sa použijú iba na účely, na ktoré sa požadovali.
2. Komisia ani členské štáty, ani ich úradníci nezverejnia žiadne informácie dôvernej povahy, ktoré získali podľa tohto nariadenia alebo informácie poskytnuté na dôvernom základe stranou v postupe preskúmania bez výslovného súhlasu strany, ktorá predkladá takéto informácie.

V každej žiadosti o dôverné zaobchádzanie sa uvedie, prečo sú informácie dôverné, a pripojí sa k nej prehľad informácií, ktorý nemá dôverný charakter, alebo formulácie dôvodov, prečo informácie nedovoľujú takýto prehľad.

3. Informácie sa považujú za dôverné, ak je pravdepodobné, že by ich prezradenie mohlo mať značne nepriaznivý účinok na ich poskytovateľa alebo zdroj takýchto informácií.
4. Ak sa zdá, že žiadosť o dôvernosť nie je oprávnená a ak poskytovateľ informácií nie je ochotný zverejniť informácie alebo autorizovať ich odhalenie vo všeobecnej alebo súhrnnej podobe, nemusí sa brať ohľad na dané informácie.
5. Tento článok nebráni zverejneniu všeobecných informácií orgánmi Únie, a najmä dôvodom, na akých sú založené prijaté rozhodnutia podľa tohto nariadenia. Takéto zverejnenie vezme do úvahy oprávnený záujem zainteresovaných strán, aby neboli prezradené ich obchodné tajomstvá.

Článok 11

Dôkaz

1. Preskúmanie škody zahŕňa v náležitých prípadoch tieto faktory:
 - a) objem príslušných dovozov a vývozov Únie, najmä ak bol značný rast alebo pokles v absolútnych alebo relatívnych vyjadreniach k výrobe alebo spotrebe na danom trhu;
 - b) ceny konkurentov priemyselného odvetvia Únie, najmä aby sa určilo, či bolo v Únii alebo na trhoch tretích krajín významné zníženie cien priemyselného odvetvia Únie;
 - c) následný dosah na priemysel Únie, ako ho naznačujú trendy v niektorých ekonomických faktoroch, ako napríklad výroba, využitie kapacity, zásoby, predaje, podiel na trhu, ceny (to znamená zníženie cien alebo zabránenie cenovým zvýšeniam, ktoré by sa normálne vyskytli), zisky, návratnosť kapitálu, investície, zamestnanosť.
2. Ak sa ohlási, že hrozí poškodenie, Komisia tiež preskúma, či sa dá predvídať, že konkrétna situácia pravdepodobne prerastie do skutočnej škody. V tejto súvislosti možno brať do úvahy tiež faktory, ako je:
 - a) miera zvýšenia vývozov na trh, kde sa uskutočňuje konkurencia s produktmi Únie;
 - b) vývozná kapacita v krajine pôvodu alebo vývozu, ktorá už existuje alebo bude existovať v predvídateľnej budúcnosti, a pravdepodobnosť, že vývozy vyplývajúce z tejto kapacity budú smerovať na trh uvedený v písmene a).

3. Škoda spôsobená inými faktormi, ktoré jednotlivito alebo v spojení takisto nepriaznivo ovplyvňujú priemysel Únie, sa nesmie prisudzovať uvažovaným praktikám.

4. Ak sa uvádzajú nepriaznivé účinky na obchod, Komisia preskúma dosah takýchto nepriaznivých účinkov na hospodárstvo Únie alebo regiónu Únie alebo na ich odvetvie hospodárskej aktivity. V tomto zmysle môže Komisia vziať do úvahy faktory typu, ktoré sú uvedené v odsekoch 1 a 2. Nepriaznivé účinky na obchod môžu okrem iného vzniknúť v situáciách, v ktorých sa zamedzujú, sťažujú alebo odvádzajú obchodné toky týkajúce sa produktu alebo služieb v dôsledku prekážky v obchode alebo v situácii, keď prekážky v obchode materiálne ovplyvnili dodávku alebo vstupy, napríklad častí a komponentov alebo surovín, do podnikov Únie. Ak sa ohlásí, že hrozia škody z nepriaznivých účinkov na obchod, Komisia tiež preskúma, či sa dá predvídať, či konkrétna situácia prerastie do skutočných nepriaznivých účinkov na obchod.

5. Komisia tiež pri skúmaní dôkazu o nepriaznivých účinkoch na obchod vezme do úvahy ustanovenia, zásady alebo postupy, ktoré upravujú právo konať podľa príslušných medzinárodných pravidiel uvedených v článku 2 ods. 1 písm. a).

6. Komisia ďalej preskúma akýkoľvek iný dôkaz obsiahnutý v sťažnosti alebo v žiadosti. Z tohto hľadiska zoznam faktorov a údaje uvedené v odsekoch 1 až 5 nie sú vyčerpávajúce a jeden alebo niekoľko takýchto faktorov alebo údajov nemôžu nevyhnutne byť smerodajné, pokiaľ ide o existenciu poškodenia alebo nepriaznivých účinkov na obchod.

Článok 12

Ukončenie a pozastavenie konania

1. Ak sa na základe postupu preskúmania vykonaného podľa článku 9 zistí, že záujmy Únie nevyžadujú, aby sa podnikli nejaké kroky, Komisia konanie ukončí, pričom koná v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 7 ods. 3.

2. Keď po postupe preskúmania vykonanom podľa článku 9 príslušná tretia krajina alebo krajiny prijímajú opatrenia, ktoré sa považujú za uspokojivé, a preto sa nepožaduje žiadny zásah Únie, Komisia môže pozastaviť konanie v súlade s konzultácnym postupom uvedeným v článku 7 ods. 2.

Komisia bude kontrolovať uplatňovanie uvedených opatrení, ak je to vhodné na základe informácií poskytnutých v časových intervaloch, ktoré môže požadovať od príslušných tretích krajín a kontrolovať podľa potreby.

Ak opatrenia prijaté príslušnou treťou krajinou alebo krajinami boli vyhlásené za neplatné, dočasne pozastavené alebo nesprávne realizované alebo ak má Komisia dôvody domnievať sa, že ide o takýto prípad, alebo ak neboli poskytnuté informácie, ktoré požadovala Komisia podľa druhého pododseku tohto odseku, Komisia informuje členské štáty, a ak je to potrebné a výsledky prešetrovania a nové dostupné skutočnosti to odôvodňujú, prijímajú sa opatrenia v súlade s článkom 14 ods. 2.

3. Ak po postupe preskúmania vykonanom podľa článku 9 alebo kedykoľvek pred konaním, počas neho alebo po ňom na riešenie medzinárodných sporov je zrejmé, že najvhodnejšími prostriedkami na vyriešenie sporu vyplývajúceho z prekážky v obchode je uzavretie dohody s príslušnou treťou krajinou alebo krajinami, ktorá môže zmeniť hmotnoprávne práva Únie a príslušnej tretej krajiny alebo krajín, Komisia konanie pozastaví, pričom koná v súlade s konzultácnym postupom uvedeným v článku 7 ods. 2, a rokovania sa uskutočnia v súlade s ustanoveniami článku 207 zmluvy.

Článok 13

Prijatie opatrení obchodnej politiky

1. Ak sa v dôsledku postupu preskúmania vykonaného v súlade s článkom 9, pokiaľ nie je faktická a legálna situácia taká, že postup preskúmania sa nemôže požadovať, zistilo, že podniknutie krokov je potrebné v záujme Únie, aby sa zaistilo uplatňovanie práv Únie podľa pravidiel medzinárodného obchodu so zreteľom na odstránenie škody alebo nepriaznivých účinkov na obchod vyplývajúcich z prekážok v obchode prijatých alebo uchovávaných tretími krajinami, primerané opatrenia sa určujú v súlade s postupom uvedeným v článku 14.

2. Ak medzinárodné záväzky Únie vyžadujú najprv uskutočnenie medzinárodného konzultačného konania alebo konania na riešenie sporov, opatrenia uvedené v odseku 3 budú určené až po ukončení tohto konania a so zreteľom na výsledky tohto konania. Predovšetkým ak Únia požadovala, aby orgán pre riešenie medzinárodných sporov uviedol a schvaľoval opatrenia, ktoré sú vhodné na realizáciu výsledkov konania na riešenie medzinárodných sporov, opatrenia obchodnej politiky Únie, ktoré môžu byť potrebné v dôsledku takéhoto schválenia, musia byť v súlade s odporúčaním tohto orgánu pre riešenie medzinárodných sporov.

3. Môžu sa prijať také opatrenia obchodnej politiky, ktoré sú zlučiteľné s existujúcimi medzinárodnými záväzkami a postupmi, najmä:

- a) dočasné pozastavenie alebo stiahnutie povolenia vyplývajúceho z rokovaní obchodnej politiky;
- b) zvýšenie existujúcich colných poplatkov alebo zavedenie akéhokoľvek iného poplatku na dovozy;
- c) zavedenie kvantitatívnych obmedzení alebo akýchkoľvek iných opatrení modifikujúcich dovoznú alebo vývoznú podmienku alebo inak ovplyvňujúcich obchod s príslušnou treťou krajinou.

4. V príslušných rozhodnutiach sa uvedú dôvody, na ktorých sa zakladajú, a uverejnia sa v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Uverejnenie sa zároveň považuje za oznámenie priamo zainteresovaným krajinám a stranám.

Článok 14

Rozhodovacie postupy

1. Ak Únia v dôsledku sťažnosti podľa článku 3 alebo článku 4 alebo žiadosti podľa článku 6 vykonáva formálne medzinárodné konzultácie alebo podstúpi konanie na riešenie sporov, rozhodnutia týkajúce sa začatia, vedenia alebo ukončenia takýchto konaní prijme Komisia.

Komisia informuje členské štáty v prípade, ak rozhodne o začatí, vedení alebo ukončení formálnych medzinárodných konzultácií alebo konania na riešenie sporov.

2. Ak musí Únia, ktorá konala v súlade s článkom 13 ods. 2, prijať rozhodnutie o opatreniach obchodnej politiky, ktoré sa prijímajú podľa článku 12 ods. 2 tretieho pododseku alebo podľa článku 13, urobí tak bezodkladne a v súlade s článkom 207 zmluvy a podľa potreby v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 654/2014 ⁽¹⁾ alebo inými uplatniteľnými postupmi.

Článok 15

Správa

Komisia vo svojej výročnej správe o uplatňovaní a vykonávaní opatrení na ochranu obchodu predloženej Európskemu parlamentu a Rade podľa článku 22a nariadenia Rady (ES) č. 1225/2009 ⁽²⁾ uvedie informácie o vykonávaní tohto nariadenia.

Článok 16

Všeobecné ustanovenia

Toto nariadenie sa nevzťahuje na prípady, na ktoré sa vzťahujú iné existujúce pravidlá v oblasti spoločnej obchodnej politiky. Je doplnkom k:

- a) pravidlám zakladajúcim spoločnú organizáciu poľnohospodárskych trhov a ich vykonávacím ustanoveniam a

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 654/2014 z 15. mája 2014 o výkone práv Únie na účely uplatňovania a presadzovania pravidiel medzinárodného obchodu, ktorým sa mení nariadenie Rady (ES) č. 3286/94 stanovujúce postupy Spoločenstva v oblasti spoločnej obchodnej politiky s cieľom zaistenia uplatňovania práv Spoločenstva podľa pravidiel medzinárodného obchodu, najmä tých, ktoré boli vytvorené pod záštitou Svetovej obchodnej organizácie (Ú. v. EÚ L 189, 27.6.2014, s. 50).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 22.12.2009, s. 51).

b) osobitným pravidlám prijatým podľa článku 352 zmluvy vzťahujúcim sa na tovary spracované z poľnohospodárskych produktov.

Nie sú ním dotknuté iné opatrenia, ktoré sa môžu prijať podľa článku 207 zmluvy, rovnako ani postupy Únie pri vyrovnaní sa so záležitosťami týkajúcimi sa prekážok v obchode, na ktoré dali podnet členské štáty vo výbore založenom článkom 207 zmluvy.

Článok 17

Zrušenie

Nariadenie (ES) č. 3286/94 sa zrušuje.

Odkazy na zrušené nariadenie sa považujú za odkazy na toto nariadenie a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe II.

Článok 18

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 6. októbra 2015

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
N. SCHMIT

PRÍLOHA I

Zrušené nariadenie so zoznamom neskorších zmien

Nariadenie Rady (ES) č.3286/94
(Ú. v. ES L 349, 31.12.1994, s. 71).

Nariadenie Rady (ES) č.356/95
(Ú. v. ES L 41, 23.2.1995, s. 3).

Nariadenie Rady (ES) č. 125/2008
(Ú. v. EÚ L 40, 14.2.2008, s. 1).

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ)
č. 37/2014
(Ú. v. EÚ L 18, 21.1.2014, s. 1).

Iba bod4 prílohy.

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ)
č.654/2014
(Ú. v. EÚ L 189, 27.6.2014, s. 50).

Iba článok 11.

PRÍLOHA II

Tabuľka zhody

Nariadenie (ES) č.3286/94	Toto nariadenie
článok1	článok1
článok2 ods. 1	článok2 ods. 1, úvodná veta a písm. a)
článok2 ods. 2	článok2 ods. 1 písm. b)
článok2 ods. 3	článok2 ods. 1 písm. c)
článok2 ods. 4	článok2 ods. 1 písm. d)
článok2 ods. 5 prvý pododsek, prvá časť úvodnej vety	článok2 ods. 1 písm. e), úvodná veta
článok2 ods. 5 prvý pododsek, druhá časť úvodnej vety	článok2 ods. 1 písm. e) bod i), úvodná veta
článok2 ods. 5 prvý pododsek prvá zarážka	článok2 ods. 1 písm. e) bod i) prvá zarážka
článok2 ods. 5 prvý pododsek druhá zarážka	článok2 ods. 1 písm. e) bod i) druhá zarážka
článok2 ods. 5 prvý pododsek tretia zarážka	článok2 ods. 1 písm. e) bod i) tretia zarážka
článok2 ods. 5 druhý pododsek, úvodná veta	článok2 ods. 1 písm. e) bod ii), úvodná veta
článok2 ods. 5 druhý pododsek písm. a)	článok2 ods. 1 písm. e) bod ii) prvá zarážka
článok2 ods. 5 druhý pododsek písm. b)	článok2 ods. 1 písm. e) bod ii) druhá zarážka
článok2 ods. 6	článok2 ods. 1 písm. f)
článok2 ods. 7	článok2 ods. 2
článok2 ods. 8	článok2 ods. 1 písm. g)
články 3 až 6	články 3 až 6
článok7 ods. 1 písm. a)	článok7 ods. 1
článok7 ods. 1 písm. b)	článok7 ods. 2
článok7 ods. 1 písm. c)	článok7 ods. 3
článok7 ods. 2	článok8
článok8 ods. 1	článok9 ods. 1
článok8 ods. 2 písm. a)	článok9 ods. 2 prvý pododsek, úvodná veta a písm. a)
článok8 ods. 2 písm. b)	článok9 ods. 2 prvý pododsek, úvodná veta a písm. b)
článok8 ods. 2 písm. c)	článok9 ods. 2 druhý pododsek

Nariadenie (ES) č.3286/94	Toto nariadenie
článok8 ods. 3	článok9 ods. 3
článok8 ods. 4 písm. a)	článok9 ods. 4 prvý pododsek, úvodná veta a písm. a)
článok8 ods. 4 písm. b)	článok9 ods. 4 prvý pododsek, úvodná veta a písm. b)
článok8 ods. 5 až 8	článok9 ods. 5 až 8
článok9 ods. 1	článok10 ods. 1
článok9 ods. 2 písm. a)	článok10 ods. 2 prvý pododsek
článok9 ods. 2 písm. b)	článok10 ods. 2 druhý pododsek
článok9 ods. 3, 4 a 5	článok10 ods. 3, 4 a 5
článok10	článok11
článok11 ods. 1	článok12 ods. 1
článok11 ods. 2 písm. a)	článok12 ods. 2 prvý pododsek
článok11 ods. 2 písm. b)	článok12 ods. 2 druhý pododsek
článok11 ods. 2 písm. c)	článok12 ods. 2 tretí pododsek
článok11 ods. 3	článok12 ods. 3
článok12	článok13
článok13	článok14
článok13a	článok15
článok15 ods. 1 prvý pododsek, úvodná veta	článok16 prvý odsek, úvodná veta
článok15 ods. 1 prvý pododsek prvá zarážka	článok16 prvý odsek písm. a)
článok15 ods. 1 prvý pododsek druhá zarážka	článok16 prvý odsek písm. b)
článok15 ods. 1 druhý pododsek	článok16 druhý odsek
článok15 ods. 2, prvá veta	článok17 prvý odsek
článok15 ods. 2, druhá veta	článok17 druhý odsek
článok16	článok18
—	prílohaI
—	prílohaII